

Osänkbar

Flytetyget de använder är en femmeters gummitbåt från England. Byggt i sex sektioner av två lager armerad gummiväv. Den är närmast osänkbar.

Kaitum älv mellan fiskecampen i Tjuonajåkk och till utflödet i Kalix älv vid Lappesuanto är forsrik. Kiruna långfärdspaddlare har kartlagt sträckan för kanotister och beskrivningarna brukar avskräcka många. På sträckan finns många svåra forsar:

6 "fyror", sju "femmor", två "sexor" och tre vattenfall. Fyror, femmor och sexor är kanotistspråk och anger svårighetsgraden. En fyra kan klaras av mycket erfarna paddlare, en femma och sexa av experter och klaras normalt bara efter långvariga förberedelser.

För vattenfallen finns bara en regel för paddlare i kanot: Bärning förbi.

Jättenapp

Yngve, Karin, Kurt, Tommy, Kristina och "Laggen" flögs upp till fiskecampen i Tjuonajåkk i tisdags. Yngves settertik Grynet var också med. När de pumpat upp båtens sex sektioner till drygt 4 kilo var det bara att ge sig iväg. En vid årorna i mitten och en paddlare i varje hörn.

— Det här ska bli roligt och spännande, vi känner ju inte forsarna så bra, säger Yngve.

Strax innan första forsén vid Stuor Taiveksavo kastar Karin ut ett drag för att pröva fiskelyckan. Det blir jättenapp direkt. Yngve får ta över och kan efter en halvtimmes kamp dra upp en laxöring på fyra kilo. Strax efteråt passerar några schweizare som legat och fiskat vid Tjuonajåkk några dagar. En av dem drar just upp en rejäl harr, uppåt kilot.

När Yngve visar upp laxöringen kastar han tillbaka storharren i vattnet, med ett litet förläget flin.

Efter att ha passerat Lietekkåbba och paddlat vidare några km blir det övernattnings vid ett dubbelt vattenfall.

— Det här är omöjligt, säger Kurt, när han ser fallen.

Efter två timmars spanande och uppkollande av stenar och strömmar, hörs han muttra:

— Kanske, men det blir kärvt.

Nästa morgon kollar fallen i ytterligare två timmar.

— Det här går nog bra, säger Kurt.

Sagt och gjort. Yngve, Karin, Tommy och Laggen sätter sig i. Kristina och Kurt fotograferar. Det blir en hisnande färd mellan stenarna och en elegant snurrning upp på en häll.

— Perfekt, säger Yngve och ler över hela ansiktet.

"Fjällromantik"

Lite längre ner träffar de på fyra "fjällromantiker" från Södra Sverige. De fyra har hyrt kanoter för att åka och bära nerför älven i två veckor. Nu har det snart gått två veckor och nu sitter de där i tälten, det duggregnar sedan flera dagar. Maten är snart slut för dem och ingen vet egentligen vad de ska göra.

Forsgänget får ge dem mat och lovar kontakta anhöriga och fixa flygtransport. Yngve blir allvarlig. Det är han som hyrt ut kanoterna åt dem.

— De sa att de var vana. Det var de inte. Fjällromantiken lockar många ut på färder som kan sluta var som helst, säger han.

Resten av onsdagen ägnas åt malande paddling över långa sel, ner till Killingilinkka, forsén som Gällivare kommun ville bygga ut.

Där blir det natt.

Bärning

Killingilinkka är för farlig för ett förännargång som måste tänka på att hinna ner till Lappesuanto under torsdagen. Det blir bärning förbi.

— Alla sådana här förflyttningar är egentligen onödiga med den här båten, säger Yngve, som vill åka nerför så han nästan skäms. Men säkerheten går främst.

Båten sätts i direkt efter forsén. Nu blir det åka av. Tekniken är att låta den stora båten gå "där det är som värst" i strömfåran med motvågor och vita vallar. Trots att ingen av gänget åkt här förut så undviks stenarna snabbt.

Hela dagen regnar det. Det känns knappt, för att åka fors, det överglänser mycket, även regn. Redan på onsdagskvällen har vi märkt att tidtabellen är för snäv. Under torsdagen blir det därför inga pauser. Det gäller att hinna fram innan det blir pådrag.

Utan kaffe går det inte. Därför kokar vi kaffe mitt i forsarna. Kurt håller i pannan över spritköket.

— Nu skulle nån se oss, säger han och ser lycklig ut, så lycklig man kan vara mitt i forsén, blöt till huden och med kaffedoft i näsan.